

A VIZ

A víz egyszerű, de a földi élet fenntartásához nélkülözhetetlen. anyag. Óriási mennyiségben található földünkön. Baj az, hogy mindössze pár százaléka iható, a többi sós, nehezen kiaknázható vagy fertőzött. Egyes földrészeken kevés van belőle, ennek következtében évente többmilliónyian pusztulnak el, vagy betegednek meg. Hazánk aránylag jól áll a víz dolgában. De ez sajnos a mai kormányzat 'jóvoltából' rövidesen meg fog változni.

Ugyanis a World Bank (Világ Bank) és az IMF (Nemzetközi Pénzügyi Alap), a láthatatlan világkormány hihetetlenül nagyhatalmú, látható tagjai elhatározták az iható VIZ privatizálását. A fokozódó lakossági ellenállást figyelembe sem veszik. A World Bank következetesen kényszeríti a kölcsönért folyamodó országokat a vízművek privatizálására. Például 2004-ben négy milliárd dollárt irányoztak elő a privatizáló óriáscégek támogatására. A kölcsönt vissza kell fizetni, tehát a privatizáló cégek minden eszközt felhasználnak a haszonszerzésre.

Feltételezhető, sőt majdnem biztosra vehető, hogy a jelenlegi kormánynak nyújtott hitel egyik feltétele a magyar vízművek privatizációjának elősegítése volt. Ennek előszele már javában fujdogál. Máris napirenden van az öt állami tulajdonú regionális vízmű összevonása és előkészítése a tőzsdei bevezetésre, írják a lapok. Ez pedig a privatizálás a hátsó ajtón, vagy a kutyalukán keresztül. Hazánkban nincs annyi tőke, amennyi ezeknek

a felvásárlására kellene. Tehát, ha a részvények megjelennek a piacon, Bechtel vagy egy másik cég bejön, fillérékért megveszi a részvényeket és ezzel a mai államvezetés megint hozzájut két havi pazarlás, lenyúlás fedezetéhez.

A pécsi önkormányzat is előkészületeket tesz a vízműveik eladására. Sajnos a lakosságnak, sem ott, sem máshol, fogalma sincs arról, mi vár rá. Pedig az egyetemükön van néhány jó közgazdász (ha van ilyen a világon), akik felvilágosíthatnák polgártársaikat, milyen gyalázatos kizsákmányolás vár rájuk.

Amint említettük, a Világbank óriási összegeket tett félre a világ vízműveinek magánkézbe kényszerítése céljából. Ennek persze több oka lehet, de először nézzük meg, mit jelent ez számunkra, azaz a fogyasztók számára.? Először is magasabb árat. Ki az a bolond, aki hatalmas összegeket fektetne be, hacsak nem volna lehetősége a garantált nagy haszonszerzésre? Ez a vadkapitalizmus lényege. Azaz a legkevesebb befektetéssel, a legnagyobb haszon szerzése. Ha pedig monopolhelyzetbe kerül egy vállalat, ki akadályozhatja meg a lehető legnagyobb haszon kisajtolásában?

Mostanában legalább négy óriáscég garázdálkodik ezen a téren: A francia Suez és Vivendi [újabbán Veolia Environment névre hallgat] a Német RWE-AG és az angol Thames Water, a Bechtel-United Utilities tulajdona. Ezek szolgáltatják a vizet és a szennyvizkezelést száz országban, majdnem háromszáz millió fogyasztónak. Ha minden 'jól megy' tíz éven belül a fogyasztók 70%-a a markukba kerül.

Mivel jár a víz privatizációja? Magasabb árakkal és gyenge szolgáltatásokkal. Néhány példa a világhálóról:

Ausztrália: 1998-ban a vizet gardia és cryptosporidium fertőzte meg a privatizáció után.

Marokkó: Casablankában a víz ára megháromszorozódott.

Argentína: Amikor a francia Suez Lyonnaise des Eaux átvette a vízműveket, a víz ára kétszeresére emelkedett és a víz minősége romlott. A társaság kénytelen volt távozni Argentínából, mert a fogyasztók megtagadták a számla fizetést.

Anglia: 1989 és 1995 között a víz ára 67%-an emelkedett. Sokan nem tudták megfizetni a víz árát, így a vállalat elzárta a csapokat.

Új Zéland: A lakosság az utcán tüntetett a vízművek privatizációja ellen.

Dél Afrika: A víz drágult, hozzáférhetetlen lett, és a minőség csökkent, miután a Suez Lyonnaise des Eaux Johannesburgban átvette a vízműveket. Kolera terjedt el amikor a vízművek sok ezer embertől elzárta a vizet.

Bolivia: A hírhedt 'VÍZ háború' okozója a Világbank beavatkozása volt a Bechtel leányvállalata érdekében. A kormány meghátrált a Világbank előtt. Privatizáció után a víz ára háromszorosra emelkedett. A polgárok ezrei mentek tüntetni az utcára,

amíg a kormány felmondta a szerződést.. Bechtel most pert indított az állam ellen. Részletek: [World Bank's ICSID to Hear Case on Bolivia Water Privatization](#), Economic Justice News, October 2002.

USA: Felton, California 2008 május 30,-án a város ünnepelte a vízművek privatizálás elleni győzelmét. Mondván: 'Ez egy óriási győzelem Felton város lakói számára és jó példa más városok számára is, hogy kihívással éjenek a magán társaságok ellen, amelyek óriási haszonra tesznek szert, emelik a víz árát és nincsennek tekintettel a a vízlelő helyek sebezhetőségére.'

Franciaország: Ott már régen folyik a vízháború. Számos nagyváros kirúgta a nyereszkes vállalatokat és visszavette a vízművek kezelését.

Párizs: Amikor a polgármestert újraválasztották, a szavazók felhatalmazták a vízművek visszaszerzésére. A választási ígéretet az emelkedő vízárak kényszerítették ki. Megválasztása után a polgármesteri hivatal jelentette 2008 júniusában, hogy a visszavásárlási ígéretet teljesítik. Az 1985-ben privatizált vízműveket egy városi vállalat, [Eau de Paris](#), fogja kezelésbe venni.

Kanada: 2004-ben, Hamilton város polgárságának tízéves küzdelme végződött teljes sikerrel. Szeptemberben a városi tanács megszavazta a vízművek visszavételét. Ezzel vége lett egy olyan küzdelmes időszaknak, amikor a titkolózás, szennyvízkiömlés, rosszul működő gépi felszerelés és a vállalkozók váltogatása volt a szokott folyamat.

A felsorolást még hosszan lehetne folytatni. Ha valaki el akar mélyedni e témában - és tud angolul - pötyögtesse be ezeket a szavakat a Google keresőbe: 'Water privatization'. Annyi adat jön elő, hogy csak győzze feldolgozni.

A víz, mint a levegő a élet feltétele. A FORTUNE magazin szerint: 'A világ egyik legnagyobb üzleti lehetősége. A víz lesz az az üzlet a XXI. században, ami az olaj volt a XX,-ban. Az elmúlt tíz évben három óriásvállalat csendben megszerezte közel háromszáz millió ember vízellátásának jogát az egész világon.'

Kanada, USA, Európa, Ázsia és Dél-Amerika újságíróinak 12 hónapos nyomozásának jelentése szerint az eredmény a kétségstől a szerencsétlenségig minősül. Mutatja, hogy az amerikai és kanadai jóhiszemű önkormányzatok az óriásvállalatok nagy rábeszélő technikája által sebezhetőek..

Ennek a létünket fenyegető veszélynek óriási irodalma van a világban. Talán a legkiemelkedőbb vélemény a Polaris Institute oldalain jelent meg 2004, januárjában Maude Barlow and Tony Clarke tollából, 'Víz privatizáció a Világbank legújabb piac fantáziája' címmel. (Water Privatization: The World Bank's Latest Market Fantasy)

Ha mindez nem elég a tömegek megmozgatására, gondoljunk a világhatalmak küzdelmeire. Ezek ugyan mostanában aránylag békésen folynak, de meddig? Egy kialakulóban lévő világkormány által mozgatott világ cég, a karmaiba került vízműveken keresztül teljesen megváltoztathatja az erőviszonyokat, a lakosság élniakarásának azaz

életösztöne mesterséges csökkentésével. Nem kell hozzá más, csak az ivóvizbe juttatott új, agyműködést befolyásoló kémiai vegyület. Ilyenek már ma is léteznek. Lehet, hogy máris alkalmazzák ezeket?

Ugyancsak lehetséges a vízműveken keresztül a baktériumok, vírusok bevetésével országrészek kiirtása vagy megbénítása. Nyugodtan mondhatjuk: AKIÉ A VIZ, AZÉ A VILÁGURALOM! A víz sokkal fontosabb mint az olaj, mert azt ki lehet váltani más energiaforásokkal. A vizet semmivel sem lehet pótolni!

A mai kormány ezzel nem törődik. A teljes nemzeti vagyont elkotyavetyélték olyan mértékben, hogy mára nem maradt más csak a föld, és a víz. Ezek feláldozására is hajlandók hatalmuk megtartása és további lenyúlási lehetőségek érdekében. Ha ez sikerül nekik, megérdemljük...

Magyaródy Szabolcs

Ez a cikk megjelent a Magyar Hírlap egyik januári számában.